

Natalie Mossins 8. marts-tale

Taler

Natalie Mossin
Institutleder, det Kongelige
Akademi – Institut for
Bygningskunst og Teknologi

Dato

8. marts 2024

Tak for ordet. Jeg sad og tænkte, efterhånden her som tiden og uret ræsede, at jeg ville starte med at takke alle der har taget ordet i dag og har taget den tid man nu har brug for, når man tager ordet.

For vi er nødt til at tage ordet – hvis vi skal kunne kæmpe for den inklusion og ligebehandling vi vil have – så er vi nødt til at tage ordet, også når tiden er over fem, også når det ikke lige passer ind i det møde eller i den skurvogn man sidder i. Og vi er nødt til at give hinanden ordet.

Det er noget af det som jeg tager med mig i dag.

Derfor er det vigtigt at sige tak til alle der har taget ordet i dag. Tak fordi I tager det, fordi I tager det her og fordi I tager det andre steder – i jeres virksomheder og i sociale sammenhænge og alle de steder I er.

Vi bliver nødt til at tage ordet i de sammenhænge vi er i, vi bliver nødt til at tage det fra hinanden og vi bliver nødt til at give det til hinanden. Fordi, som der også blev sagt fra Building Diversity, så skal vi have handling, og sproget er, som mange har peget på i dag, en del af den handling.

Det er jo helt ufatteligt at vi står her i dag og stadig har verdens mest kønnede sprog og et utrolig kønnet arbejdsmarked. Det fortæller os at der er noget at kæmpe for. Og så synes jeg at vi på mange måder, og også med det her dejlige ord; intersektionalitet, kan se at det hele hænger sammen, for det er jo den kamp som Emilie Ghali opsummerer her til sidst – det er kampen mod forskelsbehandling.

For mit eget vedkommende, da jeg mødte dagens spørgsmål: 'er køn en

kompetence?’, så ville jeg sige; ’nej, det er et vilkår’. Det er et vilkår ligesom de her andre aspekter i den flotte blomst af intersektionalitet vi så tidligere.

Det er et vilkår at have et køn, at have en alder, om man har et handicap, om man er fattig, hvad for en etnicitet, hvad for en religion man kommer ind ad døren med. Det er et vilkår, men de vilkår giver os erfaringer, de giver os et møde med verden. Og det møde med verden det kommer så til at præge vores kompetencer. For hvis man altid bliver rakt en dukke, eller aldrig kan komme ind ad døren, så præger det jo hvordan man kan interagere med verden. Så præger det hvordan vi opbygger vores kompetencer. Og så bliver vores kompetencer kønnede eller på anden måde præget af den udsathed eller den rolle man bliver givet af sin omverden.

Så vi har nogle vilkår som påvirker os, men hvis vi så ser på det sammen, så er vi jo ikke en minoritet. Så er vi jo næsten os alle sammen. Og derfor tænker jeg også at det er enormt vigtigt at vi har blik for, her på kvindernes kampdag, hvad det er for nogle systemiske uligheder man kan opleve som kvinde. Og hvad det er for nogle individuelle oplevelser man kan have som bare ikke er i orden, fordi det er forskelsbehandling. Men at vi så også bruger det til at slå os sammen, og arbejde sammen, sådan at vi bruger den erfaring med altid at være blevet rakt en dukke, til at se når andre altid bliver rakt en bestemt mulighed her i livet, og at vi så også kan gøre noget ved det.

Der tænkte jeg på den tømrermester der sagde, at han godt nok aldrig skulle have en kvindelig lærling igen. Men det kunne jo så være at han slet ikke skulle have en lærling. For der er jo også en produktionsskole der har en liste af praktikpladser – det kunne jo være at han ikke var på den i morgen. Det kunne også være at der var nogle bygherrer eller nogle entreprenører eller nogle andre som tænkte at det da ikke lige var den tømrermester, de skulle arbejde sammen med.

Og der tænker jeg, for jeg synes det var enormt rørende at se de filmede vidnesbyrd fra USA; hvor skal vi bare være stolte over hvordan vi er i stand til at organisere os. På nye og gamle måder. Building Diversity er et eksempel på et nyt vitalt sted at mødes. Men når man ser på denne her kreds af arrangører, så viser vi jo også hvad det er for en saft og kraft der er i den måde vi i det hele taget organiserer os på, på tværs af byggeriet. Sådan at vi ikke lader den der tømrermester stå alene med sit udsagn, men er i stand til at agere på tværs ift.

hvordan vi gerne vil flytte vores branche og flytte vores samfund et sted hen, hvor vi kan gå mere glade og mindre kampklar til den her kampdag.

Fordi at vi så faktisk har flyttet os, har handlet og har vundet nogle slag i kampen mod forskelsbehandling.

Og så vil jeg egentlig bare slutte af, her i overtiden, frit efter hukommelsen, med at citere RuPaul, der har sagt; 'We're all born naked and the rest is drag'. Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/natalie-mossins-8-marts-tale>